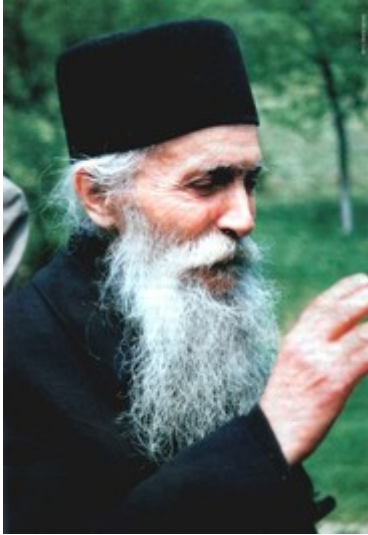

Μια σιωπηλή μαρτυρία του σιωπηλού Σωτήρα. Από το βίο του Γέροντος Θαδδαίου

[/ Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Γέροντος Θαδδαίου της Βιτόβνιτσα

Η διακονία της πνευματικής πατρότητας του Γέροντα Θαδδαίου ήταν ολότελα εστιασμένη στη σωτηρία του πιστού λαού της Εκκλησίας. Οι αγώνες του είχαν αποκλειστικό τους στόχο τη μαρτυρία της ασκητικής και λειτουργικής πνευματικότητας της Εκκλησίας, η οποία δεν είναι τίποτα άλλο από τη δράση του Αγίου Πνεύματος στο Σώμα του Χριστού, μέσα από τις άκτιστες ενέργειες του Θεού, για την κάθαρση, τον φωτισμό και τη θέωση όλων όσοι αγωνίζονται για τη σωτηρία. Με την ευλογία της Εκκλησίας, ένας πνευματικός πατέρας οδηγεί τα πνευματικά του παιδιά στον Χριστό, καθιστώντας τα μέλη του Σώματος του Χριστού, έτσι ώστε, δια της χριστιανικής ζωής και της συμμετοχής στα Άγια Μυστήρια, να θεραπεύονται από την πτωτική τους κατάσταση, τη θνητότητα και τη φθορά. Κατά συνέπεια, δεν είναι ο πνευματικός πατέρας που τα θεραπεύει, αλλά το Άγιο Πνεύμα δια των θείων ενεργειών που είναι άκτιστες και αποκαλύφθηκαν στον άνθρωπο δια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του σαρκωθέντος Σωτήρα. Ο άνθρωπος μπορεί να θεραπευτεί πνευματικά, να φωτιστεί και να θεωθεί μονάχα από τον ζώντα Θεό -την αγία Τριάδα. Ωστόσο, ο Θεός δεν το πραγματοποιεί αυτό δίχως τη συμμετοχή του ανθρώπου και αυτή η μυστική συνεργασία αποτελεί την ουσία της Ορθόδοξης ζωής στην Εκκλησία. Σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας, όπως εκφράζεται από τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, τα τρία στάδια της ασκητικής και μυστικής τελείωσης είναι η κάθαρση από τα πάθη (πρακτική φιλοσοφία), ο φωτισμός του νου και της καρδιάς

(φυσική θεωρία) και η θέωση, η αληθινή κοινωνία με το Άγιο Πνεύμα (μυστική θεολογία). Κατά τη διάρκεια της ζωής του, ο π. Θαδδαίος αξιώθηκε με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος και των τριών αυτών σταδίων. Κι αυτό ήταν γνωστό σε όλους εκείνους που τον γνώριζαν, συζητούσαν μαζί του, εξομολογούνταν σ' αυτόν και μεταλάμβαναν της θείας Ευχαριστίας από τα χέρια του. Γνωρίζουμε επίσης, από όσα αφηγούνταν ο ίδιος ταπεινά και σε τρίτο πάντα πρόσωπο (σχετικά με την επικοινωνία του με τους αγγέλους και τους αγίους) ότι ο Γέροντας είχε επίσης αξιωθεί εκείνου του απώτατου μυστικού επιπέδου της θεολογίας, όπου, κατά τον Μητροπολίτη Ιερόθεο (Βλάχο), «ο θεούμενος άνθρωπος επικοινωνεί με τις αγγελικές δυνάμεις και αξιώνεται της θέας του ακτίστου φωτός. Το Άγιο Πνεύμα του αποκαλύπτει τα βάθη της θεότητας και τον αξιώνει να δέχεται την άκτιστη ενέργεια του Θεού. Ενώπιον ενός τέτοιου ανθρώπου αποκαλύπτονται πολλά μυστήρια του Ευαγγελίου του Θεού, που παραμένουν κεκρυμμένα για τους άλλους».

Βασισμένος σταθερά στις φιλοκαλικές ρίζες της εκκλησιαστικής παράδοσης, ο Γέροντας Θαδδαίος φανέρωσε στους συγχρόνους του την εμπειρία και την αληθινή θεολογία των Αγίων Πατέρων σε κάθε πτυχή της ανθρώπινης σωτηρίας: «Δεν μπορούμε να κατορθώσουμε τη σωτηρία αν δεν αλλάξουμε τους λογισμούς μας κάνοντάς τους αλλιόωτικους... Αυτό επιτυγχάνεται με τη δράση της θείας δύναμης μέσα μας. Έτσι ο νους μας θεώνεται, ελευθερώνεται από τα πάθη και γίνεται άγιος. Μόνο ένας νους με τον Θεό εντός του και με διαρκή μνήμη του Κυρίου, μπορεί να θεωθεί. Γνωρίζοντας ότι είναι Εκείνος εντός μας κι εμείς εντός Του, μπορούμε να κινούμαστε όπως το ψάρι μέσα στο νερό. Εκείνος είναι πανταχού παρών κι εμείς, σαν το ψάρι, κολυμπούμε εντός Του. Από τη στιγμή που Τον εγκαταλείπουμε, πεθαίνουμε πνευματικά».

Η ζωή του Γέροντα Θαδδαίου είναι συνυφασμένη με την οικονομία του Χριστού και του έργου Του για τη σωτηρία. Έγινε έτσι ένας σιωπηλός μάρτυς του σιωπηλού Σωτήρα σε μια από τις δυσκολότερες περιόδους της ιστορίας του Σερβικού λαού (1914 - 2003). Για τους Σέρβους η περίοδος αυτή ήταν εποχή πνευματικού και ιστορικού κατακλυσμού: δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, ένας εμφύλιος, μία πεντηκονταετής κομμουνιστική κατοχή, οι πόλεμοι στην Κράινα, τη Βοσνία και την Ερζεγοβίνη, η επίθεση των δυνάμεων του NATO κατά του Σερβικού λαού το 1999, η κατάληψη του Κοσσόβου και του Μετοχίου, και η συνεχιζόμενη παγκοσμιοποίηση των κοινωνιών σε όλο τον κόσμο. Στις σκοτεινές αυτές ώρες, που διήρκησαν έναν ολόκληρο αιώνα πολέμου και οδύνης, ο Γέροντας Θαδδαίος αναζήτησε την εν Αγίω Πνεύματι ειρήνη και χαρά, και έγινε μάρτυράς τους, καταδεικνύοντας μέσα από το ίδιο το πρόσωπικό του παράδειγμα τη νίκη που κομίζει η επιλογή της στενής οδού της Βασιλείας

των Ουρανών.

**Τω Θεώ δόξα εις τους αιώνας των αιώνων!
Αμήν!**

Από το βιβλίο: «Οι λογισμοί καθορίζουν τη ζωή μας».

Εκδόσεις » Εν πλω «

Πηγή: <http://www.hristospanagia.gr/?p=17903>